

מסורת הש"ס

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א

עין משפט
גזר מצוה

(א) [שבת ד. לו. ב"ק ע.]:
 (ב) נדפריה שלש שעות.
 ועי' מנה"ס ש"ק, י
 (ג) [נעיל עו.]: (ד) שבת. י.
 ע"ש, (ה) צ"ל זרקו, רש"י,
 (ו) נדפריה ויפול ויכלי,
 רש"י, (ז) [שבת ד.]:
 (ח) נדפריה ויפול ומגורשת,
 (ט) נדפריה נדפריה,
 (י) צ"ל ממרה. רש"י ועי'
 מנה"ס ש"ק, (יא) [ועי'
 תוספות שבת ה. ד"ה לא
 ז"ק"ע: ד"ה כמאן].

מוסף רש"י

קלושה כמי שהונחה
 דמיא. תפס הו"א וקלט
 באורה של שעות הכינס
 כמי שהנחה בזכות הוא
 ואע"ג דלא נת (שבת ד.)
 הורק מרשות לרשות כיון
 שקלטו האויר תמידי משום
 שבת דיון דסופו לנת
 כמות דמיא. (ב"ק ע.)
 דאושלה מקום. תתלו
 לקות זו גט. דלשאלה,
 השאלה (לעיל עו.) בע"ז
 קנה. סממיה אין רכב ד',
 מנה"ס ע"ג גט, בע"ז
 חייב. כמות ע"ג קרקע
 דלא בני הנחה של ג' ז'
 מקום ד' צרה"י (שבת ג. י.)

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ב"ק
 ע ע"ז ד"ה כמאן: [דהא]
 הכא החצר איירי דאינה
 מקורה. רשב"א. ב. אפילו
 בלא מחיצות כלל. תוס'
 ב"ק ג. ג. ולא איפשיטי
 החם. ר"ן. ד. דמינוכר טי
 שהוא מתחלק מן ההנחה
 שהורק כלפי מעלה.
 רשב"א.

גמ' והא לא מינטר. אורח הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
 לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שצא כלב וקלטו או גשמים מחקוהו
 אמאי קתני מגורשת מן האויר הא צענין אור שסופו לנוח: **בפסוק**
מג' כו' אור דמתני' צבכי עסקינן דהוי כמאן דנח והלכך קנאתו
 בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הו"א
 לה חצר המשמרת לכל דנייה צבוכיה:
והא לא מינטר. דקס"ד שהגג גבוה
 מנחמת החצר והכי קתני כיון שילא
 מרשות הגג מגורשת הא אין סופו
 לנוח אפילו לא צלח דליקה דלמי זיקא
 ודחי ליה חוץ למחילות: **שפוי מחילות**
התחנות. של חצר: **עודפות.** על
 מעקה של גג דכי נפיק מגג מעט
 לאויר מחילות חצר ומשום הכי צענין
 עודפות דהאי דקאי בתוך מחילות
 מעקה הגג (ו) וזרקו כלפי מעלה כדי
 שיעבור את המעקה (ז) ויפול לחצר:
קלושה. בתוך האויר: **כמי שהנחה.** לארץ
 דמתיא (ח) הורק צבכת מנה"ס ליה"ר
 ורה"י צאלמע רבי מתיא וזכמים
פוטריס: וא"ל רבי זוסר אפי' כו'.
גרסי' זה כדשני עולא אפילו תימא
 רבנן כו': **דרך יודע.** כשזרקו כלפי
 מעלה כדי להעצירו את המעקה לא
 נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אצל**
נמחק דרך עלייה. אע"פ שילא מאויר
 הגג לאויר חצר ומחילות התחנות

עודפות: אינה מגורשת. דרך סילוקו
 לא מיקרי נתינה אלא דרך הנחתו לנח
 לרשות: **שקדם גט דליקה.** שקדמה
 זריקת הגט בחצר קודם שתיא דליקה
 באויר החצר: **רשויים תוקום לגיטין.**
 אם השאלה הצעל מקום תתליו
 וכללת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
 ולא חמרינן לא קפיד דתי מקומות לא
 מושלי. משום דמתיא עלה רחיה ממתני'
 נקט ל' הכא: **הא כדאיסא והא**
כדאיסא. רישא צגג לידה וחצר לידיה
 וצענין אור הגג: **סיפא צגג לידיה**
וחצר לידיה. (י) מיגרשא באויר חצר אצל
 אי מרוייה לידיה ואשלה מקום אימא
 ח' ללא קפיד: **שלש מדות צגיטין.**
 חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מיני.**
 דפליגי רבנן: **והא דחמך רב חסדא**
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחילת החצר:
זורק. מרה"ר: **ונה על גביו חייב.**
 דהו"א לה הנחה צרה"י שאויר רה"י
 עולה עד לרקיע אע"ג דאויר רשות
 הצבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
 צבס' שבת (י דף י. ע.)**: שני מיני.** דהוי
 כמות לארץ לענין שבת: **אצל.** אם
 היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
 המחילות אינה מגורשת שאין סופו לנוח
 לארץ דמתי ליה זיקא חוץ למחילות
 וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
 הוא דומיא לידה והא לא מינטר:
 והא

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אשעיא דאמר לעיל (עו) אפילו היא
 צטבדיל וחכרה צליפויי האי עומדת היינו כמי שעומדת
 כלומר כגון שמתמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
 חכרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג לידה מיירי שעומדת
 צרשותה דמקמי לה צגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחנות עורפו'
 ע"ז העריונות. דמיד שילא
 מרשות גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
 מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
 המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
 דשלש מחילות עודפות חשיב משמרת
 ואין לחוש למחילה רביעית אי נמי
 כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
 המחילות גם (י) רביעית מצד זה ומצד זה
 וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צעלמא
 אי נמי כשהגג עומד בצלמא החצר ולא
 מן הצד ומחילות החצר מוקפות לו מכל
 צד וא"ת דלמרינן צמרוצה (ב"ק דף ע. ע.)

באומר זרוק גניבתך לחצרי ותיקי לי
 חצרי גניבתך לזכור שבת ואיסור
 (י) גניבה כמי' כאלד והיכי באלד
 והא לענין שבת מיחייב אפילו למעלה
 מן המחילות עד שלא נכנס עדיין
 תוך המחילות דרה"י עולה עד לרקיע
 ולענין קנין עד דמתי לתוך המחילות
 וי"ל דמיירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
 המחילות: **כמאן רבאי דאמר**
קלושה כמי' שהונחה רביא. תימה
 דנקט רבי דלא איירי אלא צרשות הימיד
 מקורה משום דביתא כמאן דמליא דמיא
 כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) ודר"ע
 הוה ליה למינקט דלית ליה קלוטה כמי
 שהנחה דמיא אפילו צרה"ר (י) ונראה
 דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי
 לאו משום קירוי אלא משום והכי
 אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי
 קאמר כמאן כרבי דכ"ע לא מיתוקמא
 מדמלכרת מחילות החילות עודפות
 ולר"ע אית ליה דכמי שהנחה דמיא
 אפילו צרה"ר (י) אלא דלא כרבי מוקמת
 לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
 זה יכול להיות טעמא דרבי משום
 קירוי כדלמרינן צבכת (י):

דרך ער"ה אינה מגורשת מ"מ
מעיקרא לא מיניח קאי. ולא
 דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
 י.) זרק ארנקי צפתח זה וילא צפתח
 אחרת מנהו אור שאלין סופו לנוח כמות
 דמי או לא? **הכא דבדך עלייה** אין דומה
 כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם
 צבית מקורה דומה יותר עומד לנוח:
 והא

וזרקו לה כיון ששיא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
 דידה וחצר דידה אמאי מגורשת אלא בגג דידה וחצר דידה רישא בגג דידה
 וחצר דידה סיפא בגג דידה וחצר דידה אלא לאו (י) דאושלה מקום דחד
 מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
 הא כדאיסא והא כדאיסא רישא בגג דידה וחצר דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה אמר שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
 עליה הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר הוא (י) דאמר רב חסדא
 'נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
 שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה לא מינטר
 והא

בש א מיי פ"ה מהל'
 גירושין הל' ג סמג
 עש"ז טו"ש"ע חר"ע סימן
 קלט ספק ד:
 ל ב מיי שם הלכה ד
 מו"ש"ע שם ספק י:
 לא ג ד מיי שם הלכה ג
 טו"ש"ע שם ספי' ד:
 לב ה ו מיי שם טו"ש"ע
 שם ספק י:
 לג ז ה מיי שם טו"ש"ע
 שם ספק ד:
 לד ט מיי שם הלכה ד
 טו"ש"ע שם ספק י:
 לה י מיי פ"ד מהל'
 שבת הלכה י סמג
 לאוין פה טו"ש"ע א"ח
 סימן שמה ספק ה:
 לו ב מיי פ"ה מהלכות
 גירושין הלכה ו סמג
 עש"ז טו"ש"ע חר"ע סימן
 קלט ספק י:

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
 על ראש הגג וכו' והא לא
 מינטר פי' (ח) דאפילו זיקא
 ואמרת ליה לבראי ואמאי
 קתני כיון שהגיע לאויר
 הגג ואע"ג דלא נח אם
 נשרף או נמחק היא
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגג שיש לו
 מעקה עסקינן עולא בר
 מנשה משימה דאבימי
 אמר הכא בפחות מג'
 סמוך לגג עסקינן וכל
 פחות מג' סמוך לגג כגג
 דמי: הוא מלמעלה וכו'
 פי' וישא בגג לידה וחצר
 דידה סיפא בגג דידה
 וחצר דידה: והא לא
 מינטר פיורוש דקס"ד
 שהגג גבוה מחומות החצר
 דאחי זיקא ושדי ליה
 לבראי ותיני תני כיון
 ששיא מרשות הגג ונמחק
 או נשרף קודם שיגוה
 באויר החצר הרי זו
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגון שהיו
 מחיצות התחנות
 עודפות על העליונות וכי
 נפיק מאויר הגג מיד מגיע
 לתוך מחיצות החצר:

(א) צ"ל פ"י דלמי זיקא ושדי
 ליה לצבאי וכו'.